

“Acht jaar lang was ik werkzaam bij Post-NL. Ik studeerde rechten aan de Universiteit van Amsterdam. En daarvoor deed ik Management, Economie en Recht in Groningen. Ik werkte op verschillende afdelingen binnen het bedrijf: van de financiële tot de juridische afdeling. Ik volgde het Management Traineeship, zo werd ik klaargestoomd voor een hoge functie. Het was de bedoeling dat ik flink carrière ging maken. Ik maakte lange dagen bij Post-NL en was afgezien van het weekend de hele week alleen met mijn werk bezig. Er stond weliswaar een goed salaris tegenover, waardoor ik lekker uit eten kon en genoeg te spenderen had, maar ik had het gevoel dat er meer uit het leven te halen was. Ik liep al een tijd met iets anders in mijn hoofd. Met een vriend had ik eens een kast in elkaar gezet van oude pallets. Gewoon voor de lol. Ik vond het zo leuk dat ik dat eigenlijk wel vaker wilde doen. Alleen had ik nooit tijd. Het idee bleef maar in mijn hoofd zitten. Na twee jaar twijfelen heb ik moed verzameld en mijn vaste contract bij Post-NL beëindigd. De toekomst was onzeker, maar tegelijkertijd was alles mogelijk. Ik fietste door Amsterdam en voelde me vrij om te doen wat ik écht graag wilde. Mijn ouders waren minder enthousiast en moesten wel aan het idee wennen. We hebben er goed over gesproken maar het lukte ze niet om me op andere gedachten te brengen. Mijn besluit stond vast. Met behulp van een vriend uit Deventer ben ik meubels van steigerhout gaan ontwerpen en maken. Die verkoop ik via de webshop steigerhoutenmeubelendirect. Een opleiding voor meubelmaker heb ik niet gevolgd. Ik heb het mezelf geleerd. Als kind was ik altijd al bezig met hutten bouwen, kippenhokken timmeren, aan brommers sleutelen. Al doende kom je er vanzelf achter wat de slimste manier is om iets te maken. Voor de eerste opdracht heb ik meteen een groot kantoor ingericht. Zo kreeg ik langzamerhand meer klanten. Vooral in de zomer verkopen we veel loungesets voor in de tuin of op dakterrassen in heel Nederland.”

ONZEKER BESTAAN

“Ik vind dit werk zo leuk omdat ik er zoveel creativiteit in kwijt kan. Het geeft me meer voldoening dan de hele dag achter een computer te zitten, te vergaderen, Powerpoint-presentaties en projectplannen te maken. Dat werd een sleur. Als meubelmaker zie je meteen resultaat van je werk. Je werkt met je handen en het is heel concreet. Dat praktische en creatieve spreekt me aan. Nieuwe producten ontwikkelen doe ik het liefst. Zo heb ik laatst een nieuw tafeltje ontworpen met Portugese tegeltjes erin. Dat is heel mooi geworden en daar ben ik echt trots op. Voor kinderen ga ik een nieuwe lijn ontwerpen met hobbelpaarden en blokkendozen. Een onzeker bestaan is het wel. De ene maand gaat het goed, de andere keer is het aantal opdrachten minder. Het blijft spannend om elke maand weer genoeg orders te kunnen binnenhalen. Maar dat hoort erbij. Ik ben ook mijn eigen huis aan het verbouwen, dat is een gigantisch project. Mijn vriendin juicht mijn keuze toe. Ze vindt dat ik moet doen wat ik leuk vind. Vrouwen in mijn omgeving vinden het stoer. Niet iedereen begrijpt dat ik een vast contract inruil voor meer onzekerheid. Ik snap die gedachten wel, want ik wijk natuurlijk wel af van de gebruikelijke paden. Mijn ouders staan inmiddels helemaal achter mijn keuze, nu ze zien dat het mij lukt. Zelf heb ik er geen moment spijt van. Ik draai meer uren dan in mijn kantoorbaan, maar doe mijn werk met veel meer plezier.”